

NOMINATIV PLURÁLU

Rod		
MUŽSKÝ životný	<i>ti</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dva</i>	číslovka základní
	<i>noví, cizí</i>	adjektiva
	<i>moji, tvoji, jeho, její naši, vaši, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>STUDENTI, MUŽI</i>	substantiva
MUŽSKÝ neživotný	<i>ty</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dva</i>	číslovka základní
	<i>nové, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>byty, měsíce</i>	substantiva
ŽENSKÝ	<i>ty</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dvě</i>	číslovka základní
	<i>nové, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>ženy, židle skříňe, kosti</i>	substantiva
STŘEDNÍ	<i>ta</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dvě</i>	číslovka základní
	<i>nová, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>město, moře nádraží</i>	substantiva

Některá substantiva mají v plurálu nepravidelné tvary:

- jednoslabičná mění kmenové -ů- na -o-: *dům* > *domy*, *stůl* > *stoly*
- zakončení na -ec, -ek, -en obvykle v dalších pádech vypouští -e-: *dárek* > *dárky*, *den* > *dny*,
týden > *týdny*, *loket* > *lokty*, *cizinec* > *cizinci*, *palec* > *palce*, *bratranec* > *bratrance*
- některá substantiva mužského rodu životného mají odlišné koncovky: *učitel* > *učitelé*
- některá substantiva mužského rodu životného používají delší koncovku -ové: *syn* > *synové*,
Ital > *Italové*
- některá samostatná substantiva mají změnu v kmeni: *přítel* > *přátelé*, *ruka* > *ruce*, *kuře* >
kuřata, *rajče* > *rajčata*
- substantivum *člověk* má v plurálu tvar *lidi* (který se skloňuje se podle ženského rodu)
- některá substantiva mění v plurálu nejen kmen, ale také rod:
  - *dítě* (střední rod) > *děti* (ženský rod)

- *oko* (střední rod) > *oči* (ženský rod)
- *ucho* (střední rod) > *uši* (ženský rod)
- *člověk* (mužský rod) > *lidi* (ženský rod)

Pluralia tantum (jména pomnožná)

Některá substantiva mají pouze tvary množného čísla, ačkoliv označují jednu i více věcí nebo osob. Patří sem především názvy předmětů, skládajících se ze dvou stejných částí (*nůžky, kleště, brýle*), některé běžné předměty (*dveře, kamna*), části těla nebo orgány (*záda, ústa, játra*), nemoci (*spalničky, neštovice*), svátky (*Vánoce, Velikonoce*), názvy některých měst (*Poděbrady, České Budějovice, Mariánské Lázně*) a jiné. Skloňujeme je pouze v plurálu podle příslušných vzorů.